

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 23 decembrie 2016 – Fininvest și Berlusconi/BCE**(Cauza T-913/16)**

(2017/C 063/47)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Reclamanți: Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Roma, Italia) și Silvio Berlusconi (Roma) (reprezentanți: R. Vaccarella, A. Di Porto, M. Carpinelli și A. Saccucci, avocați)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Băncii Centrale Europene din 25 octombrie 2016, prin care aceasta a stabilit „că se opune achiziționării de către achizitori a unei participații calificate la societatea-țintă”;
- obligarea Băncii Centrale Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este formulată împotriva deciziei adoptate de Banca Centrală Europeană la 25 octombrie 2016 (ECB/SSM/20016-7LVZ]6XRIE7VNZ4UBX81/4) în temeiul articolelor 22 și 23 din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO 2013, L 176, p. 338, denumită în continuare „Directiva CRD IV”), al articolului 1 alineatul (5), al articolului 4 alineatul (1) litera (c) și al articolului 15 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO 2013, L 287, p. 63 [denumit în continuare „Regulamentul privind MUS”]), al articolului 87 din Regulamentul (UE) nr. 468/2014 al Băncii Centrale Europene din 16 aprilie 2014 de instituire a cadrului de cooperare la nivelul Mecanismului unic de supraveghere între Banca Centrală Europeană și autoritățile naționale competente și cu autoritățile naționale desemnate (Regulamentul-cadru privind MUS) (JO 2014, L 141, p. 1), precum și al articolelor 19, 22 și 25 din Textul unic italian în materie bancară, prin care Banca Centrală s-a opus achiziționării de către Finanziaria d'Investimento Fininvest S.p.A. a unei participații calificate la o instituție de credit (denumită în continuare „societatea-țintă”).

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă opt motive, grupate în trei categorii.

1. Primul motiv, întemeiat pe aplicarea eronată a articolelor 22 și 23 din Directiva CRD IV, pe încălcarea articolului 1 alineatul (5), a articolului 4 alineatul (1) litera (c) și a articolului 15 din Regulamentul privind MUS și a articolelor 86 și 87 din Regulamentul-cadru privind MUS, inclusiv în raport cu articolul 4 alineatul (1), cu articolul 5 alineatul (2), cu articolul 13 alineatul (2) TUE și cu articolul 127 alineatul (6) TFUE, precum și pe existența unui abuz de putere.
2. Al doilea motiv subsidiar al acțiunii, întemeiat pe faptul că Directiva CRD IV, dacă este aplicată în mod extensiv în speță, încalcă principiul general al neretroactivității actelor de drept derivat.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului securității juridice și a principiului autorității de lucru judecat dobândite de hotărârea definitivă a Consiglio di Stato nr. 882 din 3 martie 2016, prin care s-a statuat cu privire la efectele autorizației privind fuziunea, eliberată de Banca d'Italia în legătură cu participarea Fininvest la societatea-țintă.

— Se arată în această privință că motivele din această primă categorie privesc chiar temeiul deciziei atacate, mai precis contestă interpretarea Directivei CRD IV adoptată de BCE, întrucât este eronată din punct de vedere juridic și extinde în mod nelegal prerogativele specifice atribuite acesteia de Regulamentul privind MUS și de Regulamentul-cadru privind MUS, pe lângă faptul că aduce atingere autorității de lucru judecat dobândite deja la nivel național în ceea ce privește participarea la societatea-țintă ca urmare a hotărârii definitive a Consiglio di Stato din 3 martie 2016.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (3) din Regulamentul privind MUS și a articolului 23 alineatele (1) și (4) din Directiva CRD IV, precum și a principiilor generale ale legalității, securității juridice și previzibilității acțiunii administrative, în raport cu aplicarea de către BCE a normelor naționale de transpunere, și pe încălcarea principiilor generale ale legalității și securității juridice în raport cu opozabilitatea reținută față de reclamanții a *Guidelines for the prudential assessment of acquisitions and increases in holdings in the financial sector required by Directive 2007/44/EC*, adoptate în anul 2008 de comitetele CEBS, CESR și CEIOPS.
5. Al cincilea motiv al acțiunii, invocat cu titlu subsidiar, întemeiat pe încălcarea normelor fundamentale de procedură sub forma lipsei cercetării și a lipsei motivării în raport cu criteriul „posibil[ei] influenț[e] a potențialului achizitor asupra instituției de credit” [articolul 23 alineatul (1) din Directiva CRD IV].
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului general al proporționalității, întrucât decizia atacată produce, în esență, efectele unei măsuri de expropriere care impune vânzarea silită a unei participații semnificative de acțiuni, pe încălcarea articolelor 16 și 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și a principiilor generale corespunzătoare ale dreptului Uniunii Europene, astfel cum pot fi deduse din Convenția europeană a drepturilor omului și din tradițiile constituționale comune ale statelor membre.

— Se arată în această privință că motivele din această a doua categorie privesc evaluarea efectuată de BCE și critică, pe de o parte, interpretarea reglementării naționale efectuată de aceeași BCE și, pe de altă parte, neevaluarea în concret a „posibil[ei] influenț[e] a potențialului achizitor asupra instituției de credit” și nerespectarea principiului proporționalității în materie de supraveghere prudencială.

Motivele din cea de a treia categorie ar fi, în schimb, dedicate unei serii de vicii grave de procedură care ar fi afectat procedura de supraveghere și decizia finală a BCE.

7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare, care ar fi trebuit să fie „pe deplin respectat[...]” [articolul 22 alineatul (2) din Regulamentul privind MUS și articolul 32 alineatul (1) din Regulamentul-cadru privind MUS], și a dreptului la bună administrare prevăzut la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale, ca urmare a întârzierii accesului la dosar și a imposibilității de a cunoaște conținutul actului BCE în temeiul căruia a fost inițiată procedura de autorizare. Se invocă de asemenea aplicarea eronată a articolului 32 alineatele (1) și (5) din Regulamentul-cadru privind MUS.

8. Al optulea motiv al acțiunii, întemeiat pe nelegalitatea, conform articolului 277 TFUE, a articolului 31 alineatul (3) din Regulamentul-cadru privind MUS, ca urmare a încălcării dreptului la apărare garantat la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale și a principiilor generale de drept corespunzătoare care pot fi deduse din tradițiile constituționale comune ale statelor membre.

Acțiune introdusă la 3 ianuarie 2017 – J.M.-E.V. e hijos/EUIPO – Masi (MASSI)

(Cauza T-2/17)

(2017/C 063/48)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: J.M.-E.V. e hijos, SRL (Granollers, Spania) (reprezentați: M. Ceballos Rodríguez și J. Güell Serra, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Alberto Masi (Milano, Italia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta.

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „MASSI” – marca Uniunii Europene nr. EU 414 086.

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității.

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 4 octombrie 2016 (rectificată prin Decizia din 3 noiembrie 2016) în cauza R 793/2015-1.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- respingerea cererii de declarare a nulității formulate de domnul Alberto Masi împotriva înregistrării mărcii Uniunii Europene nr. 414086 „MASSI” pentru clasa 12;
- obligarea EUIPO și a celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 56 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009 (*res judicata*);
 - neaplicarea articolului 53 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 8 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009.
-